

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžhuv/5/2012
Identifikačné číslo spisu:	6011200500
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6011200500.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu : K. K. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. X. Y. X, T., XXX XX L.G., právne zastúpeného Mgr. Františkom Popperom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Horná č. 10, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky so sídlom v Banskej Bystrici, J. Švermu č. 43, za účasti ďalších účastníkov: 1/ TANO CONTO, s.r.o., Podháj 57, 974 05 Banská Bystrica, 2/ TANOARCH, s.r.o., Majerská cesta 49, 974 01 Banská Bystrica, 3/ TALCO Slovakia, s.r.o., Majerská cesta 49, 974 01 Banská Bystrica, 4/ PLATÓN, s.r.o., Podháj 57, 974 05 Banská Bystrica, 5/ VIVA M&M, s.r.o., Majerská cesta 49, 974 01 Banská Bystrica, 6/ AUTOSERVIS FALCO, s.r.o., Zvolenská cesta 17, 974 03 Banská Bystrica, 7/ N. F., J. XX, XXX XX M., 8/ C. L., L. X, XXX XX M., 9/ C.N., na Q. XX, XXX XX M., v zastúpení Ing. Jánom Filípkom, Mudrochova 15, 831 06 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PP 5017-2007II/6-2011 zo dňa 11. februára 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23 S/43/2011-79 z 19. septembra 2012, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23 S/43/2011-79 z 19. septembra 2012 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PP 5017-2007II/6-2011 zo dňa 11. februára 2011. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd rozhodol po tom, ako Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len ako „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) jeho predchádzajúce uznesenie č. k. 23S/43/2011-21 z 16. augusta 2011, ktorým zastavil konanie majúce za to, že rozhodovanie o žiadosti o pokračovanie v konaní je rýdzo procesným

rozhodnutím nepodliehajúcim v zmysle § 248 písm. a/ OSP súdnemu prieskumu, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd opätovne preskúmajúc napadnuté rozhodnutie žalovaného v intenciách právneho názoru najvyššieho súdu, v odôvodnení napadnutého rozsudku úvodom poukázal na priebeh správneho konania nasledujúceho po tom, ako bola Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej aj ako len „úrad“) doručená žiadosť o pokračovanie v konaní o patentovej prihláške zn. spisu PP 5017-2007. Konkrétne konštatoval, že rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu - Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky sp. zn. PP 5017-2007 zo dňa 13. augusta 2010 bola podľa § 51 ods. 5 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (patentový zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 435/2001 Z. z.“ alebo „patentový zákon“) zamietnutá žiadosť o pokračovanie v konaní o patentovej prihláške zn. PP 5017-2007 s názvom „Spôsob prípravy mastencového produktu s vysokým stupňom čistoty“ a rozhodnutie o zastavení konania o predmetnej prihláške patentu z 14. januára 2010 zostalo aj naďalej v platnosti, nakoľko spoluprihlasovatelia neodstránili úradom vytýkané nedostatky, t.j. nepredložili úradu doklad o prevode práv na riešenie z piatich spolupôvodcov na 12 spoluprihlasovateľov podľa § 12 ods. 3 a § 37 ods. 5 písm. f/ patentového zákona, ktoré bránili ďalšiemu konaniu o prihláške patentu PP 5017-2007 a mali za následok zastavenie konania o predmetnej prihláške patentu. O rozklade proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu rozhodovala Predsedníčka Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, ktorá rozhodnutím z 11. februára 2011 PP 5017-2007 II/6-2011 rozklad zamietla a rozhodnutie patentového odboru PP 5017-2007 z 13. augusta 2010 potvrdila konštatujúc, že v posudzovanom prípade nebol spolu so žiadosťou o pokračovanie v konaní urobený zároveň aj zmeškaný úkon, konkrétne nebola predložená platná dohoda (dohody o prevode práva na riešenie uzatvorené medzi spolupôvodcami a spoluprihlasovateľmi), keďže iba takýto úkon by bol spôsobilý zvrátiť vzniknutý stav, ktorým je zastavenie konania o prihláške patentu PP 5017-2007 vyhodnotiac zároveň postup prvostupňového správneho orgánu za súladný s príslušnými právnymi predpismi.

Poukázal ďalej na to, že žalobca v úvode žaloby uviedol, že sa domáha preskúmania rozhodnutia správneho orgánu - rozhodnutia žalovaného č. PP 5017-2007II/6-2011, ako aj postupu žalovaného pred jeho vydaním, avšak žalobca v petite žiadal vyniesť rozsudok, podľa ktorého malo dôjsť k zrušeniu rozhodnutia žalovaného č. PP 5017-2007II/6-2011 z 11. februára 2011 vo veci rozkladov z 26. septembra 2010 a 29. septembra 2010, ako aj zrušenia rozhodnutia žalovaného zn. PP 5017-2007 z 13. augusta 2010 o zamietnutí žiadosti o pokračovanie v konaní vo veci patentovej prihlášky PP 5017-2007 a tiež rozhodnutia zn. PP 5017-2007 č. 56/09-407 z 4. januára 2010 o zastavení konania o patentovej prihláške sp. zn. PP 5017-2007.

Následne v odôvodnení podrobne popísal výpovede účastníkov konania tak, ako odzneli na pojednávaní konanom dňa 19. septembra 2012. Uviedol, že zástupkyňa žalobcu k veci uviedla (a doložila to aj v písomnej forme), že napadnuté rozhodnutia žalovaného sú založené na to, že v konaní o patentovej prihláške PP 5017-2007 žalovaný zistil určité nedostatky a vyzval žalobcu na ich odstránenie, pričom žalobca dva z troch nedostatkov odstránil dodajúc zároveň, že žalovaný riadne nešpecifikoval, akú konkrétnu zmluvu vlastne požaduje, resp. aké náležitosti má na mysli a preto aj patentový zástupca K. S. požiadal o vykonanie úplného prieskumu, ktorého účelom je podľa § 43 ods. 1 patentového zákona skúmanie nielen vecnej stránky podanej prihlášky, ale aj jej formálne náležitosti. Poukázal na to, že patentový zástupca podal žiadosť o vykonanie úplného prieskumu v zákonnej lehote, aby sa v rámci prieskumu vyriešil úradom vytýkaný nedostatok, avšak úrad odmietol úplný prieskum vykonať z dôvodu, že konanie o prihláške už medzičasom zastavil. Upozornil tiež na to, že žiadosť o pokračovanie v konaní bola podaná včas, ale nebola doložená zmluva, na ktorej by boli podpísaní všetci spolupôvodcovia a prihlasovatelia súčasne ozrejmiac dôvod jej nepredloženia, a to, že takýto dokument neexistuje, pričom zároveň poukázal, na to, že táto zmluva ani nemusí existovať na to, aby došlo k platnému prevodu práv na riešenie odvolávajúc sa na ustanovenie § 12 ods. 3 patentového zákona, v zmysle ktorého zmluva o prevode práva na riešenie musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom iné jej náležitosti upravené nie sú. Poukázal na to, že v predmetnom prípade k prevodu práv na riešenie došlo písomne, teda podmienka ustanovená v § 12 ods. 3 patentového zákona bola zachovaná majúť zároveň za to, že žalovaný nesprávne pochopil spôsob, ako k prevodu práv na riešenie došlo, a že prevod nebol uskutočnený priamo zo spolupôvodcov na spoluprihlasovateľov a následne popísal akým

spôsobom k prevodu práv postupne došlo. Tvrdil ďalej, že nie je právny dôvod na to, aby existovala zmluva, na ktorej by boli súčasne podpísaní všetci spolupôvodcovia a spoluprihlasovatelia, ako to žiadal žalovaný v konaní o prihláške a dodal, že v danom prípade nedošlo k prevodu práv na riešenie priamo zo spolupôvodcov na spoluprihlasovateľov, ale došlo k prevodu na TANO CONTO, s.r.o., z nej na VARS Slovakia, s.r.o. a tá svoj podiel rozdávala, resp. rozpredávala, pričom všetky tieto zmluvy boli doložené žalovanému spolu s vyjadrením dňa 28. apríla 2010, celkove 23 príloh. Z uvedeného mal za to, že nebol daný dôvod, aby na jednej zmluve boli všetci spolupôvodcovia a všetci spoluprihlasovatelia súčasne, teda správny orgán žiadal neexistujúcu zmluvu a až v druhostupňovom rozhodnutí hovoril o dohodách a mal za to, že týmito úkonmi došlo k situácii, že patentový zástupca zostal zmätený a nevedel, čo má zaslať.

Vo vzťahu k žalovanému uviedol, že tento vo svojom vyjadrení žiadal žalobu zastaviť, pretože mal za to, že žalobou bolo napadnuté rozhodnutie procesnej povahy, keďže bolo napadnuté rozhodnutie o pokračovaní v konaní, ktoré nemá byť podľa § 248 písm. a/ OSP predmetom súdneho prieskumu, alternatívne navrhol žalobu žalobcu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietnuť, a to z dôvodu, že žalobca síce podal žiadosť o pokračovanie v konaní v zákonom stanovenej lehote, avšak spolu so žiadosťou neurobil zmeškaný úkon, ktorého neurobenie bolo práve dôvodom pre zastavenie konania o patentovej prihláške - nepredložil platnú dohodu o prevode práva na riešenie uzatvorenú medzi spolupôvodcami a spoluprihlasovateľmi. Zároveň poukázal na to, že žalobca napáda druhostupňové rozhodnutie, ktoré sa týka zamietnutia žiadosti o pokračovanie v konaní podľa § 51 ods. 2 zákona č. 435/2001 Z. z., a nie rozhodnutie o zastavení konania o patentovej prihláške zo dňa 14. januára 2010 dodajúc, že žalobca sa nemôže domáhať preskúmania zákonnosti a postupu žalovaného správnou žalobou, nakoľko neuplatnil proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok, navyše ak by aj správna žaloba bola prípustná bez podania riadneho opravného prostriedku na správnom orgáne, žalobcovi by dávno uplynula zákonná dvojmesačná lehota na podanie takejto žaloby stanovenej v § 250b OSP. Tiež poukázal na to, že žalobca v podanej žalobe vytyka len na jeho údajné pochybenie vo veci zastavenia konania o patentovej prihláške, o ktorej rozhodoval dňa 14. januára 2010 a jeho argumenty vôbec nesmerujú proti jeho druhostupňovému rozhodnutiu z 11. februára 2011. Na pojednávaní nesúhlasil s tým, že by správny orgán žiadal listinu so všetkými podpismi spolupôvodcov a spoluprihlasovateľov na jednej listine a zároveň odkázal na druhostupňové rozhodnutie z 11. februára 2011, kde sa na strane 6 uvádza, že bola žiadaná dohoda alebo dohody, nežiadalo sa, aby podpisy boli na jednom dokumente. Vo vzťahu k zmluve z 20. júla 2001 uviedol, že táto bola predložená správne orgánom až s rozkladom v súvislosti so žiadosťou o pokračovanie v konaní, pričom žalovaný nemohol na túto listinu už v tomto štádiu konania prihladiť.

Krajský súd vychádzajúc z ustanovenia § 51 ods. 1, ods. 2 patentového zákona, ktoré pri splnení zákonných podmienok pripúšťa možnosť pokračovania v konaní o patentovej prihláške konštatoval, že v danej veci je nesporné, že rozhodnutie z 14. januára 2010 bolo patentovému zástupcovi K. R. S. doručené dňa 22. januára 2010 a právoplatnosť na uvedenom rozhodnutí bola vyznačená dňom 22. februára 2010. Uviedol ďalej, že dňa 22. marca 2010 bola úradu doručená žiadosť K. S. o pokračovanie v konaní, avšak so žiadosťou nebol zároveň pripojený aj zmeškaný úkon v podobe dohôd dodajúc, že tieto boli úradu doručené až v súvislosti s vyjadrením k oznámeniu úradu dňa 28. apríla 2010, ktorú skutočnosť potvrdila aj samotná zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 19. septembra 2012 a preto vzhľadom k týmto skutočnostiam mal za to, že správne orgány správne postupovali, keď žiadosť o pokračovanie v konaní zamietli, pretože táto nezodpovedala podmienkam ustanoveným v § 51 ods. 1, ods. 2 zákona č. 435/2001 Z. z.

Venujúc tiež pozornosť aj rozhodnutiu o zastavení konania z 14. januára 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. februára 2010 skonštatoval, že vzhľadom k tomu, že žalobca nevyčerpal všetky opravné prostriedky (§ 247 ods. 2 OSP) nemohol byť žalobca v konaní úspešný, pokiaľ sa domáhal zrušenia tohto rozhodnutia a preto žalobu proti tomuto rozhodnutiu zamietol.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Nepopierajúc, že patentový zástupca K. S. podal „Žiadosť o pokračovanie v konaní“, ktorá bola Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky doručená dňa 22. marca 2010, t. j. v lehote podľa § 51 ods. 2 patentového zákona, avšak bez zmeškaného úkonu, namietal nesprávne právne posúdenie súdu

prvého stupňa. Uviedol, že v predmetnom konaní, aj keď nebol podaný rozklad proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva z 14. januára 2010 o zastavení konania vo veci patentovej prihlášky sp. zn. PP 5017-2007, patentový zákon pripúšťa možnosť pokračovať v konaní podľa § 51 ods. 2, čo v podstate prelamuje silu rozkladu proti rozhodnutiu úradu, pretože patentový zákon umožňuje pokračovať aj po zastavení konania, t.j. keby K. S. so žiadosťou o pokračovanie urobil aj zmeškaný úkon, nepodanie rozkladu proti rozhodnutiu o zastavení konania je právne bezvýznamné. Mal za to, že hlavný problém spočíva v tom, úrad žiadal predložiť bližšie nešpecifikovaný dokument (dohodu o prevode práv, na ktorej budú podpísaní všetci pôvodcovia a spolunadobúdatelia uvedení vo výpise z registra patentových prihlášok), čo nakoniec znamenalo, že úrad žiadal dokument, ktorý vzhľadom na postup pri prevode práv na riešenie ani neexistoval, ani nemohol existovať. Namietal, že súd prvého stupňa nevenoval patričnú pozornosť tomu, že úrad žiadal od K. S. resp. od neho nemožné plnenie, a teda išlo o neplatný právny úkon podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka a preto mal za to, že úrad a v súdnom konaní ani súd nezistil riadne skutkový stav, nezisťoval chronológiu postupovania práv od počiatku do podania patentovej prihlášky, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie súdu.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu na úvod poukázal na súhlas žalobcu s tým, že nesplnil zákonné podmienky pre vyhovieť žiadosti o pokračovanie v konaní, keď spolu s podanou žiadosťou neurobil zmeškaný úkon dodajúc, že nemohol konať inak ako konal, t. j. z dôvodu neodstránenia nedostatkov podanej prihlášky rozhodnúť o zastavení konania o patentovej prihláške (pol. spisu č. 64) a následne z dôvodu nesplnenia podmienok pre vyhovieť žiadosti o pokračovanie v konaní - rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o pokračovanie v konaní (pol. spisu č. 108). Z uvedeného mal za to, že ani krajský súd vo vzťahu k rozhodnutiu o zastavení konania o patentovej prihláške nemohol rozhodnúť inak ako zamietnuť žalobu z dôvodu nesplnenia podmienok podľa § 247 ods. 2 OSP, keď jediným riadnym opravným prostriedkom voči rozhodnutiu o zastavení konania o patentovej prihláške bol rozklad, ktorý žalobca nepodal.

Rovnako súhlasil s rozhodnutím krajského súdu, ktorý vo vzťahu k rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o pokračovanie v konaní a následnému rozhodnutiu o rozklade zamietol žalobu z dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky pre vyhovieť žiadosti o pokračovanie v konaní, t.j. nebol urobený zmeškaný úkon. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že úrad od neho žiadal bližšie nešpecifikovaný dokument, ktorý neexistoval a ani nemohol existovať uviedol, že vo výmere úradu „Výsledok predbežného prieskumu“ (pol. spisu č. 35) bolo jednoznačne poukázané na zákonné ustanovenie, t. j. § 12 ods. 3 zákona č. 435/2001 Z. z. a žalobca bol v zmysle uvedeného vyzvaný na predloženie zmluvy o prevode práva na riešenie, ktoré je predmetom patentovej prihlášky a preto táto požiadavka úradu bola zákonnou a nemožno ju definovať ako požiadavku na predloženie „bližšie nešpecifikovaného“ dokumentu majúci za to, že išlo o bežný postup úradu pri odstraňovaní zistených nedostatkov. V tejto súvislosti poukázal na to, že nič nebránilo žalobcovi, aby už v tomto čase presne určil a špecifikoval spôsob prevodu práv na podanie patentovej prihlášky a predložil relevantné dokumenty, avšak žalobca tak neurobil ani na základe ďalšej výzvy úradu (pol. spisu č. 43) a ani po niekoľkonásobnom predĺžení lehoty na odstránenie nedostatkov a po márnom uplynutí predĺženej lehoty úrad vydal rozhodnutie o zastavení konania o patentovej prihláške z dôvodu nevyjadrenia sa žalobcu a neodstránenia zistených nedostatkov a následne bola aj žiadosť žalobcu o pokračovanie v konaní zamietnutá, nakoľko v podanej žiadosti o pokračovanie v konaní neurobil žalobca zmeškaný úkon.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal za to, že nebolo jeho povinnosťou a už vôbec nie povinnosť súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia dodatočne zisťovať „chronológiu postupovania práv“ a preto navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno

priznať úspech.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie č. PP 5017-2007 II/6-2011 z 11. februára 2011, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“) v spojení s § 51 ods. 5 zákona č. 435/2001 Z. z. rozklad zamietol a rozhodnutie Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky z 13. augusta 2010 č. PP 5017-2007, ktorým bola zamietnutá žiadosť o pokračovanie v konaní vo veci patentu PP 5017-2007 s názvom „Spôsob prípravy mastencového produktu s vysokým stupňom čistoty“, pričom rozhodnutie o zastavení konania o predmetnej prihláške patentu zo 14. januára 2010 zostalo v platnosti, a to z dôvodu, že spoluprihlasovatelia neodstránili úradom vytýkané nedostatky, t. j. nepredložili úradu doklad o prevode práv na riešenie z piatich spolupôvodcov na dvanástich spoluprihlasovateľov podľa § 12 ods. 3 a § 37 ods. 5 písm. f/ patentového zákona, ktoré bránili ďalšiemu konaniu o prihláške patentu PP 5017-2007 a mali za následok zastavenie konania o predmetnej prihláške patentu.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky č. PP 5017-2007 z 14. januára 2010 bolo v súlade s ustanovením § 40 ods. 3 zákona č. 435/2001 Z. z. zastavené konanie o patentovej prihláške zn. spisu PP 5017-2007 s názvom „Spôsob prípravy mastencového produktu s vysokým stupňom čistoty“ z 26. februára 2007 prihlasovateľa TANO CONTO, s.r.o., Podháj 57, 974 05 Banská Bystrica a to z dôvodu, že sa v stanovenej (ani predĺženej) lehote sa prihlasovateľ nevyjadril a vytýkané nedostatky neodstránil, hoci bol správou úradu z 26. januára 2009 upozornený, že patentová prihláška vykazuje nedostatky, ktoré bránia jej zverejneniu. Proti predmetnému rozhodnutiu rozklad podaný nebol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 22. februára 2010.

Ďalej mal najvyšší súd z administratívneho spisu preukázané, že úrad doručil patentovému zástupcovi K. S. výsledok predbežného prieskumu a zároveň vyzval patentového zástupcu, aby sa v lehote do 4. decembra 2008 k výsledku predbežného prieskumu vyjadrili. Z výsledku prieskumu je zrejmé, že úrad žiadal predložiť platnú zmluvu o prevode práv na riešenie, ktoré je predmetom patentovej prihlášky zn. spisu PP 5017-2007, medzi pôvodcami a subjektmi, na ktoré malo právo na riešenie prejsť s tým, že na zmluve musia byť podpísaní všetci spolupôvodcovia. Následne patentový zástupca dňa 4. decembra 2008 doručil úradu vyjadrenie k správe o prieskume, pričom prílohou tohto vyjadrenia bola „Dohoda o prevode práv na riešenie“ z 30. júna 2006 spolu s ďalšími 6 prílohami. Na základe uvedeného úrad vykonal predbežný prieskum patentovej prihlášky a jeho výsledok opätovne zaslal patentovému zástupcovi, ktorého zároveň vyzval, aby v lehote do 28. marca 2009 odstránil vytýkané nedostatky, konkrétne vytýkal, že predložená „Dohoda o prevode práv na riešenie“ nemá všetky náležitosti, keďže na predloženej dohode sú podpísaní len spolupôvodcovia, ale nie je tam podpísaný ani jeden z prihlasovateľov, na ktorých má právo na riešenie prejsť. Následne patentový zástupca opakovane žiadal celkovo 7 krát úrad o predĺženie lehoty, naposledy dňa 1. októbra 2009 žiadal o predĺženie lehoty do 1. decembra 2009 na vyjadrenie k správe o prieskume PP 5017-2007, pričom z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že do uvedeného dňa nebolo úradu podané žiadne písomné vyjadrenie k veci, resp. namietanie nesprávneho posúdenia predloženej zmluvy, resp. postupu úradu.

Podaním doručeným úradu dňa 22. marca 2010 požiadal patentový zástupca K. S. podľa § 51 zákona č. 435/2001 Z. z. o pokračovanie v konaní vo veci patentovej prihlášky č. PP 5017-2007, v ktorej žiadosti reagoval na správu úradu o výsledku prieskumu z 26. januára 2009 a požiadal o vyčiarknutie spoločnosti K. K. V. - ECCO FATTO, Banská Bystrica zo zoznamu prihlasovateľov a taktiež požiadal o vyčiarknutie zo zoznamu prihlasovateľov spoločnosť VARS Slovakia, s.r.o. Banská Bystrica. Zároveň úradu oznámil, že súhlas (podpisy) prihlasovateľov s prevodom práv bol realizovaný formou Dodatku č. 1 k „Dohode o prevode práv“, ktorý predloží dodatočne.

Oznámením o zamietnutí žiadosti o pokračovanie v konaní z 13. apríla 2010 úrad požiadal patentového zástupcu K. S., aby sa v lehote do 29. apríla 2010 vyjadril ku skutočnostiam, ktoré majú za následok nevyhovenie jeho žiadosti o pokračovanie v konaní. Ako dôvod nevyhovenia žiadosti úrad označil, že k žiadosti o pokračovanie v konaní nebola priložená platná zmluva o prevode práva na riešenie na prihlasovateľov, ktorá by obsahovala všetky potrebné náležitosti, teda spolu so žiadosťou nebol v zmysle ustanovenia § 51 ods. 2 patentového zákona urobený aj zmeškaný úkon, a to najneskôr do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia úradu vydaného v dôsledku zmeškania lehoty.

Na základe oznámenia úradu doručil patentový zástupca dňa 28. apríla 2010 svoje vyjadrenie aj s prílohami v počte 23, ktoré tvorili dohody a darovacie zmluvy.

Podľa § 51 ods. 2 zákona č. 435/2001 Z. z. ak účastník konania pred úradom zmeškal úradom určenú lehotu na vykonanie úkonu, môže po uplynutí tejto lehoty požiadať úrad o pokračovanie v konaní a zároveň urobiť zmeškaný úkon, a to najneskôr do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia úradu, vydaného v dôsledku zmeškania lehoty.

Podľa § 51 ods. 5 zákona č. 435/2001 Z. z. úrad zamietne žiadosť o predĺženie lehoty alebo žiadosť o pokračovanie v konaní, ktorá nezodpovedá podmienkam podľa ods. 1 alebo 2, alebo jej nemožno vyhovieť podľa ods. 4; pred rozhodnutím o zamietnutí žiadosti úradu umožní žiadateľovi vyjadriť sa k zisteným dôvodom, na ktorých základe má byť žiadosť zamietnutá.

Z ustanovenia § 51 ods. 5 patentového zákona vyplýva, že správny orgán pred aplikáciou tohto ustanovenia uskutočňuje správnu úvahu a hodnotí, či žiadosť o pokračovanie v konaní zodpovedá podmienkam podľa ods. 2 a v súlade s tým citované ustanovenie ukladá úradu povinnosť umožniť žiadateľovi vyjadriť sa k zisteným dôvodom, v danom prípade k dôvodom zamietnutia žiadosti o pokračovaní v konaní.

Najvyšší súd poukazuje na to, že v rámci prieskumu zákonnosti rozhodnutia vydaného podľa § 51 ods. 5 patentovaného zákona sa skúma iba správna úvaha a splnenie procesných podmienok na pokračovanie v konaní.

Podľa § 245 ods. 2 OSP pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Vychádzajúc z obsahu odvolacích námietok, odvolací súd zistil, že medzi účastníkmi konania nie je sporné, že k žiadosti o pokračovanie v konaní podanej v zákonnej dvojmesačnej lehote podľa § 51 ods. 2 patentového zákona nebol zároveň urobený aj zmeškaný úkon, ktorý bránil žalovanému v konaní o patentovej prihláške zn. spisu PP 5017-2007. Túto skutočnosť v odvolaní potvrdil aj samotný žalobca.

Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie § 51 ods. 2 patentového zákona jednoznačne požaduje, aby k žiadosti o pokračovanie v konaní bol urobený aj zmeškaný úkon, ktorý bol dôvodom zastavenia konania dôvodiac ďalej, že citované ustanovenie ako predpoklad pokračovania v konaní vyžaduje kumulatívne splnenie nasledovných zákonných podmienok :

- 1) účastník konania pred úradom zmeškal úradom určenú lehotu na vykonanie úkonu
- 2) účastníkom konania bola podaná žiadosť o pokračovanie v konaní
- 3) účastník konania zároveň urobil aj zmeškaný úkon
- 4) účastník konania podal žiadosť a zároveň urobil zmeškaný úkon najneskôr do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia úradu.

Posúdenie splnenia zákonných podmienok na pokračovanie v konaní je vecou správnej úvahy žalovaného, pričom odvolaciemu súdu v danom prípade prináleží iba zhodnotiť, či jeho postup nevybočil zo zákonného rámca, a či následne konajúci správny orgán svoje rozhodnutie náležite odôvodnil.

Dôvodom zamietnutia žiadosti o pokračovanie v konaní o patentovej prihláške zn. PP 5017-2007 bolo v danom prípade, že súčasne so žiadosťou o pokračovanie v konaní nebol urobený aj zmeškaný úkon, konkrétne nebola v zákonnej lehote predložená úradom požadovaná dohoda o prevode práv na riešenie s potrebnými náležitosťami. Až po uplynutí zákonnej lehoty, táto uplynula dňa 23. apríla 2012, keď posledný deň lehoty (22. apríla 2012) pripadol na nedeľu, urobil patentový zástupca dňa 28. apríla 2012 zmeškaný úkon doručením jednotlivých dohôd a zmlúv. Z uvedeného je evidentné, že zmeškaný úkon bol urobený až po uplynutí zákonnej lehoty a pokiaľ konajúce správne orgány túto skutočnosť vyhodnotili v rámci správnej úvahy za relevantnú pre zamietnutie žiadosti o pokračovanie v konaní, nevybočili z medzí ustanovenia § 51 ods. 2 patentového zákona.

Námietky, ktorými žalobca poukazoval na nesprávny postup žalovaného ktorým, podľa jeho názoru žiadal predloženie neexistujúceho dokumentu, podľa názoru najvyššieho súdu v danom konaní neobstoja. Najvyšší súd v tejto súvislosti zastáva názor, že tieto námietky mali byť obsiahnuté v rozklade proti rozhodnutiu o zastavení konania zn. PP 5017-2007 zo 14. januára 2010, avšak predmetné rozhodnutie rozkladom napadnuté nebolo.

Podľa názoru najvyššieho súdu žalobca v odvolaní neuviedol také právne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť rozhodnutia krajského súdu a preto krajský súd nepochybil, keď žalobu zamietol. Najvyšší súd preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 244 ods. 1 OSP v spojení s 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca v tomto konaní nemal úspech a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.